

[Duetofft]

Det mener jeg vi skal have med i vurderingen. Vi mener også, at det skal med i vurderingen, at selv Sovjetunionen i dag påpeger, at NATO og Warszawapagten er nødvendige instrumenter i den fortsatte nedrustning. Derfor mener vi ikke, der er nogen grund til at svække NATO på et tidligt tidspunkt.

Vi vil meget gerne stile mod en international aftale på dette område. Vi har aldrig ønsket oprustning for oprustningens skyld. Vi har anset den politik, som specielt præsident Reagan stod for, som et godt instrument til at tvinge Warszawapagten og Sovjetunionen til nedrustning, og alle de kritikere, der gennem tiden har sagt mange morsomme ting om f.eks. Reagan, må vel i dag erkende, at rent faktisk lykkedes den politik, i og med at Sovjetunionen måtte indstille sig på en nedrustning og en omstrukturering, noget, vi ikke tror villé være sket uden.

Vi vil altså gerne nu være med til nedrustningen, men under forudsætning af, at det bliver en internationalt aftalt affære, og at Wienaftalerne lykkes. Vi tror, at det vil blive en dårlig forhandlingssituation, hvis NATO-landene enkeltvis spiller for tidligt ud med besparelser og omstruktureringer. Det er nu engang sådan i enhver forhandling, at hvis man tror, man kan opnå noget hos modparten uden at give noget selv, er man ikke særlig villig til at give noget selv, og den situation kan vi komme i ved at sende et forkert signal ud i dag. Nu sender vi åbenbart kun et lukket signal ud, og så er der heldigvis ikke nogen, der læser det, og det er da altid noget. Men vi kunne udsende et negativt signal, og hvis De Radikale får lov til at blive ved med at sprælle i regeringen, kunne det jo være, at det blev opfattet i udlandet, som om der var usikkerhed om den officielle danske udenrigspolitik.

Derfor vil jeg gerne slutte med at bede forsvarsministeren i dag ganske firkantet og klart meddele Folketingets undrende medlemmer, om det er regeringens politik, at der ikke skal ske nogen omstruktureringer, ikke nogen nedskæringer og ikke nogen besparelser i det danske forsvar, før der er indgået en international aftale. Jeg forventer sådan set ikke meget andet end et ja eller et nej, for det signal vil i hvert fald kunne forstås ganske klart uden for dette hus.

Så må jeg, selv om hr. Pelle Voigts omsorg for mig og min fortvivlelse rører mig ganske dybt, desværre beklage, at vi ikke kan støtte SF's dagsorden.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg havde faktisk glædet mig vældig til denne debat. Jeg synes, der er sket to overordentlig positive ting i den sidste tid. Den ene er udviklingen i Østeuropa. For bare få måneder siden havde ingen af os vel forestillet os en så forjættende udvikling, som vi netop er vidne til, og som vi står midt i.

Den anden ting, som jeg synes har været opmuntrende, er det arbejde, der er udført i Forsvarskommissionen. Det har været overordentlig spændende og engagerende at være med i, og jeg synes, vi i Forsvarskommissionen er kommet frem til ikke alene et dygtigt analysearbejde, men også til nogle rigtige, fremadrettede konklusioner, hvor vi både satser på et troværdigt forsvar, og tillige lever med i den afspændingsfase, som vi er en del af.

Der er især en sætning fra sammenfatningen, jeg gerne vil trække frem. Jeg citerer fra side 309, hvor der står følgende:

»Indgåelse af en CFE-aftale vil betyde, at der kan opnås en besparelse på forsvarsbudgettet, som udmøntes, når en CFE-aftale føres ud i livet.«

Senere:

»Videregående nedrustningsaftaler vil kunne føre til yderligere besparelser.«

Jeg synes, at det er en utrolig væsentlig konklusion.

På baggrund af den glædelige udvikling i Østeuropa og det grundige arbejde, som er udført, havde jeg faktisk troet, at et bredt flertal i Folketinget ville kunne vedtage en fremadrettet dagsorden, som på én gang sammenfatter den glædelige nedrustningssituation, som vi er vidne til, og sender et klart signal ud fra det danske Folketing om et troværdigt forsvar, men vel at mærke set i lyset af det, der sker i verden.

I stedet er vi blevet vidne til en debat, som får mig til at mindes tidligere debatter under fodnoteperioden, som jeg troede vi for længst var færdige med.

Jeg var da glad for forsvarsministerens besvarelse. Den er vi fra Kristeligt Folkepartis side helt enige i. Jeg kunne være fristet til at stille et forslag om motiveret dagsorden, men jeg synes, at sådan som de foregående bemærkninger er faldet, ville man gå yderligere ind i en drillefase, hvad jeg synes sagen er for alvorlig til. Men det er trist, at det, der kunne udmøntes i noget konstruktivt og fremadrettet, er blevet til en debat om en pressemeddelelse.